

on af ejendom på palæstinensisk område og de militære aktioner og restriktioner, der forhindrer et normalt liv for den palæstinensiske befolkning. Ikke et ord om en fordømmelse af raketangrebene mod Israel og andre terrorangreb mod Israel. Er det det, hr. Mogens Lykketoft opfatter som en afbalanceret vedtagelse?

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

For det første mener jeg, at den fordømmelse er indeholdt i det første afsnit. Vi kan gentage den vilkårligt mange gange, men med hensyn til det, som er hr. Lars Barfoeds første spørgsmål, nemlig Israels ret til at forsvare sig, vil jeg sige, ja, men også en ret for os andre, som ønsker, at israellerne engang skal komme til leve i fred med deres naboer, en ret til at kritisere den måde, de forsvare sig på. For det er jo forkert, når det bliver sagt – jeg tror, det var hr. Messerschmidt – tidligere i debatten, at der omkommer mange flere civile i Israel end i de palæstinensiske områder.

Det er det modsatte, der er tilfældet. Der er mange, mange gange flere civile palæstinensere, der omkommer i de israelske reaktioner på palæstinensisk terror, og ligesom vi i dette Folketings fornuftigvis diskuterer, hvordan vi skal anvende militær magt, når vi er i Afghanistan eller andre steder, sådan at vi undgår unødige civile tab, og så vi har en chance for at vinde den befolkning, der er tale om, for en fredelig løsning, så skal den betragtning selvfølgelig også indgå hos israellerne. Det gør den efter min opfattelse langt fra i det fornødne omfang.

Kl. 17.30

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Uanset hvad kan hr. Mogens Lykketoft jo ikke tale sig væk fra, at det her forslag til vedtagelse alene indeholder en opfordring til, at man kritiserer Israel; der er overhovedet ingen opfordring til at kritisere de angreb, der er sket fra palæstinensisk side over for israellerne i retning af terrorangreb osv. Derfor er det jo en ensidig opfordring til at kritisere Israel, der ligger i forslaget til vedtagelse fra Socialdemokratiet, Ny Alliance og andre partier.

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Hr. Lars Barfoed skal ikke være i tvivl om, at jeg – og jeg tror, det også gælder de andre, der er

medforslagsstillere til det her – har lige stor harme over et hvilket som helst angreb, der myrder civile, uanset hvad side det kommer fra.

Det, som det her forslag til vedtagelse handler om – og det synes jeg måske ikke hr. Barfoed helt har forstået, når han koncentrerer sig om det, han gør, i sine spørgsmål – er, hvad det er, der skal til, for at freden har en chance. Hvad er det, der skal til, for at freden har en chance?

Frem for at prøve at pille i, om det skulle forholde sig sådan – som man selvfølgelig ved det ikke forholder sig – at hr. Naser Khader og jeg eller andre skulle være tilhængere af raketangreb, synes jeg, man skulle prøve at interessere sig for: Hvordan giver man freden den bedste chance? Hvad er den danske regerings muligheder, og hvor bør den danske regering lægge sin vægt ind?

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Når man nu som medforfatter til forslaget til vedtagelse her bliver beskyldt for at være ensidig, vil jeg bare bede ordføreren bekræfte, at der i vedtagelsen står, at både palæstinensere og israellere skal have sikkerhed for at kunne leve uden terror og krig bag internationalt anerkendte grænser. Nu skal de tidligere indlægsholdere selvfølgelig være undskyldt, fordi de muligvis ikke har læst forslaget til vedtagelse endnu, men jeg vil bare bede ordføreren bekræfte, at det rent faktisk står i vedtagelsen, og dermed er indvendingerne urimelige.

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Ja, det kan jeg selvfølgelig bekræfte. Det ved de borgerlige spørger selvfølgelig også, og derfor er det svært at forstå, hvad deres anliggende egentlig er i denne debat.

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Jeg vil gerne starte med lidt omkring det med bosættelserne, som også er med i ordlyden i forslaget til vedtagelse. Der er det jo sådan, at man fra en bred kant erklærer, at det skal ophøre, og at bosættelserne skal tilbage til Israel igen fra Vestbredden. Samtidig ved vi, at der er omkring 1 million muslimske arabere, der bor inden for Israels grænser.

Jeg vil egentlig spørge Socialdemokratiets ordfører: Hvordan kan det være, at der gerne må bo 1 million muslimske arabere inden for Is-